

Joan Navarro

**SALVATGE!**  
**POESIA COMPLETA**  
1974-2024

PRÒLEG DE PERE CÍSCAR

EPÍLEG DE JORDI MARRUGAT



Diputació  
de València

Àrea de  
Cultura



institutió  
alfons  
el magnànim

VALÈNCIA 2024

COL·LECCIÓ  
POESIA — OBRES COMPLETES

Dirigida per Vicent Berenguer

Vinyeta de la coberta:

*Peix salvatge*, Josep Basset, 2015. Ferro dolç, 38 × 20 cm

- © 2024, de la vinyeta: Josep Basset
- © de la fotografia: Col·lecció de l'autor — Foto de Markus Gudel, 2006
  
- © 2024, del pròleg: Pere Císcar Llopis
  
- © 2024, de l'epíleg: Jordi Marrugat Domènech
  
- © 2024, Joan Navarro Tercero
  
- © 2024, d'aquesta edició:  
Institució Alfons el Magnànim  
Centre Valencià d'Estudis i d'Investigació  
Diputació de València  
Corona, 36 — 46003 València  
Tel. +34 963 883 169  
magnanim@dival.es  
www.alfonselmagnanim.net

*MADE AND PRINTED IN SPAIN*

ISBN: 978-84-1156-058-0

DIPÒSIT LEGAL: V-3882-2024

FOTOCOMPOSICIÓ: QUINTO A ESTUDIO GRÁFICO — VALÈNCIA  
IMPRESSIÓ: MEDITERRÀNEA IMPRÉS — CASTELLÓ DE LA PLANA

## PRÒLEG

### INVITACIÓ A LA POESIA VOYANTE DE JOAN NAVARRO

No hi ha pensaments sense imatges.  
ARISTÒTIL

Els mots m'embruixen.  
JOAN NAVARRO

**1.** *Apunt biobibliogràfic* — Joan Navarro va nàixer a Oliva, terra de poetes, el 19 de juny del 1951. Als nou anys va ingressar intern al col·legi dels escolapis del carrer de Misser Mascó de València. La seua vida circularà en gran part des d'aleshores entre el Cap i Casal i Oliva (al nucli urbà i al Sequer). Quan encara estudiava Filosofia i Lletres a la Universitat de València, on havia entrat el 1969, va guanyar el primer Premi Vicent Andrés Estellés dels Premis Octubre, l'any 1973 amb *Grills esmolen ganivets a trenc*

*de por*; en quedaria finalista el seu amic Salvador Jàfer. L'any 1974 fou inclòs a *Carn fresca*, antologia que Amadeu Fabregat tenia preparada des del 1972, amb textos de dos llibres —*éssers dins d'una botella verda de coca-cola* i *Espant al pit*— que no ha volgut incloure ni en la seua *Tria personal (1973-1987)* ni en aquesta poesia completa. En la part II de *Carn fresca* trobem Navarro, Jàfer i el seu amic Josep Bonet (1951-2020) —batejats tots tres per Joan Fuster com el «trio de la benzina» quan el visitaren a Sueca, en autoestop—, i també Josep Piera i Rafael Ventura Melià. Tots ells, més els que prompte se sumarien a publicar, formarien el que es denominà a ca nostra la «poesia dels setanta». Sobre la importància de les dates 1973-1974 i de Navarro, consulteu l'epíleg de Jordi Marrugat a aquest *Salvatge!*, el seu pròleg a la reedició del 2004 de *Grills esmolen ganivets a trenc de por* i, sobretot, el seu *Aspectes de la poesia catalana de la postmodernitat*.

Arran dels primers Premis Octubre, Navarro, Jàfer i Bonet coneixeran els fundadors de Llibres del Mall, editorial capdavantera del canvi poètic dels setanta a Catalunya. Navarro hi publicarà *L'ou de la gallina fosca* (1975) i, anys després, *Bardissa de foc* i la traducció d'*Amado mio*, de Pier Paolo Pasolini. Navarro participarà en moltes iniciatives dels setanta. Per exemple, el 1975, mentre fa el servei militar, recita al Price-Congrés; també el veiem manifestant-se amb els seus companys, amb els quals participa en la

creació de l'AELC i del Pen Català, i en els actes del Congrés de Cultura Catalana. Acabada la carrera, Navarro somiava a estudiar cinema. De fet, un Jàfer nostàlgic dels setanta (en el poema «El temps, mestre, ens empeny») esmenta Navarro «contemplant» Eisenstein. Gaspar Jaén també dona mostra de la cinefília de Navarro en el lúcid artefacte-estudi que li dedica, «El pensament i el mirall» (1981), publicat a la revista *Latitud* 39. Al final, però, Navarro esdevindrà professor de filosofia d'institut; ho fou durant trenta-sis anys, i es va jubilar a l'IES Jordi de Sant Jordi de València.

Mentre dona classes a Tortosa, Navarro guanya la Viola d'Or i Argent dels Jocs Florals de Barcelona el 1981 amb *Coltell al cap* i publica al Mall la seua primera obra mestra: *Bardissa de foc* (1981). El curs següent torna al País Valencià i exercix de professor, entre altres centres, a Algemesí, on, amb Octavi Monsonís, animarà els joves de la revista *L'Hora-baixa*. El 1986 publica, esperonat per Jaén i Urban, *La païra dels crancs*, un recull de poemes solts, una *plaquette* i suites de poemes algunes de les quals ja havien estat editades; per exemple, la *plaquette Vaixell de folls* havia eixit en l'editorial Septimomiau, i les suites de poemes *Arqueologia del saber* i *Coltell al cap*, respectivament, en les revistes *L'Espill* i *Lletres de Canvi*. En la revista *Reduccions* traurà *Salvatge!* (1989), la seua segona obra mestra. El 1991, Navarro publica la novel·la *Drumcondra*, una declaració

d'amor a Berlín i Wenders/Handke, i a Dublín i Joyce. Amb Jàfer, Bonet i Jaén i Urban, i amb altres amics o sol, Navarro viatjarà arreu, però no crearà poemaris-dietaris contant-ho.

Entre la *Tria personal 1973-1987* (1992) —on va incloure *Salvatge!*— i la publicació de *Magrana* (2004), Navarro a penes si trau algun escadusser poema en alguna antologia. Desconeixem les causes del seu silenci. El 1999, Navarro crea la revista electrònica *sèrieAlfa.art i literatura*, que el 2008 va rebre el Premi a la Difusió de la Literatura al País Valencià atorgat per l'AELC-PV. Cada canvi d'estació, Navarro i/o col·laboradors internautes antologuen a *sèrie.alfa* poesia d'arreu del món, sempre en versió original i traducció. La importància de la traducció i dels viatges és fonamental per a Navarro, potser perquè, com llegim a *Drumcondra*, «és convenient traure les arrels a passeig, altrament acaben podrint-se». Navarro tradueix a la nostra llengua des del castellà, el francès, l'italià, l'alemany i, sobretot, el portugués, com podeu llegir en la bibliografia final. Ha traduït també al castellà i al portugués antologies digitals de poesia catalana.

El 2004, Navarro reapareix amb la publicació de *Magrana*, que guanya el Premi de la Crítica dels Escriptors Valencians. Després vindran els llibres individuals següents: *A deslloc* (II Premi Carles Salvador de la UPV 2010), *El plom de l'ham* (LII Premi Ausiàs March de Gandia 2014) i *La nit transeüint* (2019).

Durant l'escriptura de *Magrana* coneixerà el pintor Pere Salinas (1957-2023), com conta Lola Andrés al pròleg de *Magrana·Granada*. Amb Salinas, Navarro treballarà en tres obres de col·laboració, precioses també plàsticament: *Atlas (Correspondència 2005-2007)* —Premi Generalitat Valenciana al llibre millor editat el 2008—, *Grafies·Incisions* (2010) i *O: Llibre d'hores* (2014) —de nou Premi de la Crítica dels Escriptors Valencians. El 2015 publica *Llum cinabri·Calma tectònica*, la seua primera correspondència poètica —o «diàleg de poetes», com diu Navarro al volum col·lectiu *Escriure és reescriure* (Francesco Ardolino *et al.*, 2023)—, coescrita amb la poeta argentina Lila Zemborain i acompanyada per pintures de Pere Salinas. La segona correspondència serà *Líquens* (2023), ara amb la poeta brasilera Veronika Paulics.

Per acabar aquesta biobibliografia, cal dir que Navarro ha recitat en diferents festivals d'Espanya, Europa (Coïmbra i Bolonya) i Amèrica (São Paulo, Nova York, Ciutat de Mèxic i Querétaro). Ha estat traduït a nombroses llengües i inclòs en diferents antologies, algunes de les quals han estat emblemàtiques dels setanta, com l'esmentada *Carn fresca, Les darreres tendències de la poesia catalana (1968-1979)* i *La nova poesia catalana*. Entre els actes d'homenatge rebuts pel poeta d'Oliva —que, per cert, rebutja les obres que «navarriegen»—, cal destacar el de l'AELC-PV del 2018 i la inclusió dins del llibre-homenatge *Sèniors poètics* (2017) —amb un retrat de

Pau Sanchis— de la Institució de les Lletres Catalanes. Navarro continua hui, el 2024, ben actiu, «perseverant», com a poeta i traductor.

2. *Un tràveling per «Salvatge!» (2014)* — Com enfocarem aquest apartat? «Hauríem de seguir la trajectòria de la seua veu. El seu moviment.» I ho farem, *clochards* i «transeünts», llibre a llibre, imitant Jaén i Urban en el seu pròleg en *La païra dels crançs*; però abans caldrà mostrar les nostres cartes, que consisteixen en dos esculls i una advertència. Pel que fa als esculls, cal dir que són insuperables. El primer és la temeritat de llegir els textos de Navarro sense tindre en compte els quadres de Pere Salinas i els poemes de Zemborain i Paulics amb què dialoga. El segon és que no estem capacitats per realitzar una lectura filosòfica —ni estètica— de l'obra navarriana. Animem a fer-la tot partint dels treballs següents: els pròlegs de Daniel Giralt-Miracle i Enric Sòria en *Atlas*, el de Lola Andrés en *Magrana·Granada* i, sobretot, l'estudi nietzscheà de Francesc Calafat «La ferida tràgica en la poesia de Joan Navarro», publicat en la revista *L'Aiguadolç*. Si a més sou editors o editores, sapieu que, des de fa anys, Navarro i Anacleto Ferrer tenen preparada una magnífica i inèdita antologia de poesia filosòfica d'arreu dels temps.

Pel que fa a l'advertència, és que prompte copsareu que Navarro sovint no és un poeta líric, és a dir, sentimental, però tampoc deslícic, en l'accepció de



# L'OU DE LA GALLINA FOSCA

(1975)

*A Vicent Navarro*

Sento remoure en l'aire la trompeta  
Engolida.

JOAN BROSSA

I

1

Espases al vent, timbes per als navilis del son!  
Els monstres arpegen les capçanes dels homes deserts  
de seny i, somnàmbuls, voldrien aixafar rocallis i  
esbatanar balmes arreu del cos, amb fúria!

Irats, pelegrins del sol, fugirem per viaranys  
que sols andaregen els suaus follets de la terra,  
enllà dels boscos on udola el foscam.

Els àngels  
tomben amb el crepuscle i omplen els camps d'ales.

On sou sargantanes amarades de llum, panxa freda?

Allí, on moren els camps, hi ha mars sense fronteres  
que voldrien arrapar la teva pell, cranc de vori,  
una nafra on s'arrauleixen bruixots eixerits en plena nit.  
Aspes del fred tallant les infinites ales del blau que  
defuig el tabal de la lluna i a hores d'ara és un miol  
perdut al boscam on neix la deu sedegosa d'astres. I  
em dol no haver obert el teu cos per traure-li els ocells,  
quan la lluna és una màscara immensa que s'esbalça,  
lentament, com una au enfuriada, pels vidres de la  
[llum,  
incendi perdut al cel de foc, un mai més en fosca gerra.

*A Dolors*

Gespes a les palpebres. L'hivern és una au  
 negra que tomballa per les teulades donant  
 crits. No revindràs, albat, jamai a l'espill;  
 l'escurçó et farà un niu als nítols de l'avern,  
 allí on giravolta la terra de muda  
 dansa amb el cant dels folls avets; i el teu cos pels  
 barrancs, muriac de l'horabaixa, ploma  
 de vidre, miratge del migjorn.

Ets guaita,  
 tu, de vells enyors?

Les aigües són un timbal  
 d'escumes d'argent viu que ara bramaran ja  
 la teva historia, guix, arrap al fosc mur.

Taronges velles a l'hora en què el cavall mut  
 es desbrida i les clepsidres són un gotim  
 de sang.

Soterreu els grans domassos de por!  
 Ulls de nens als estanys immòbils de la nit  
 que guaita les llaunes del botxí feréstec.

Al terrabastall dorm el joc de l'osset,  
 dents en magra carn deturant la ràbia,  
 fuet del crit que rata els murs de l'imperi.  
 (Els nens ploren perquè són plens d'escarabats  
 que els esbatanen els pits a fredes aures.)

Per on fuig el ca, tibades pells de màrtirs  
s'abranden i sols esperen el vaixell bru,  
camí de les coves que neixen ran de la mar.

Missatger d'astres, on són ara les eugues  
de l'encanteri?

3

I són suaus els teus pits, heura dels meus dies.  
Tinc una cambra on les aures rompen vidres  
i almenen crosses per esbardellar cabells  
de genet, arribat el gat del silenci,  
quan la llum degota el ronc udol i fuig  
la guineu al rost, on brollen focs i fumeres.

Terror als ulls de la sargantana que ara  
és un esquelet insomne al taüt obert  
de les famolenques frontisses del son.

Escola't, amor, pels meus finits rierols  
lluny de galeres, dimonis alats de nit.  
Esbalmats els petons al groguinós fullam,  
llavors, esdevindrem vianants que guillen  
per les rutes de l'escurçó fugisser.

No,  
les cambres fosques no poden rebre els amants,  
plomall d'aloses enfuriades, arbre xop

d'amor, ans hauran d'eixamplar a cops d'alè  
antigues portes borratxes de freds, flagell  
de vents aprenents d'hivern.

On són els coltells?

Ventims m'atansen.

4

Tombes atapeïdes d'estels. El puny clos  
i la rella per al sacrifici dels camps,  
dent infinita per les crostes de l'incert  
passat, sang nostra a les banderes del puig on  
guilla el llop isard per menjucar, tot sol, astres.

Soc de la terra on moren els espills a cops  
d'ira i de venjança, on els ulls es neuleixen  
al mar immens, a l'aigua blanca.

Ensoteu  
l'espantall, carn meva, lluny del ruixim del sol!  
Vindran ocells per picar aigües fosques,  
i galls de pedra pel pla que s'enlluerna  
de tenebres, a l'hora en què els bous, en ramat,  
s'enforquen de les bigues més altes del cel:  
llavors, els camins portaran l'últim càntic  
al límit del cos.

Vindràs d'un país ignot enllà d'aquestes  
 platges arrapades per les forques del vent,  
 quan el sol es gronxa obstinat a l'atzur.  
 Brollaràs com un miracle, amor, obertes  
 les mans, pels meus carrers que s'enlairen tots blancs,  
 a la recerca de l'au que els ennuvola.  
 Arrossegues carretes de somnis, baguls  
 replets d'ocells dentats i gàrgoles de sal,  
 els dies de pelegrina al mai més brodat.  
 Estripa, amor, el meu ramat de cuques de nit,  
 llorer del meu front ratat pel cant del desig.  
 Per les aigües arriba la donzella  
 xopa de roses de Jericó, novella  
 nau, cova de peixos d'ulls daurats.

Aixeca't

ofegada, no has romput encara els camins  
 desconeguts del meu cos!

Amor, tu d'aigua?

Et soterraré per on em són secrets i ocults  
 els miols dels astres, i el brivall no arriba  
 per robar-te el braçalet de fruits ressecs:  
 és la terra on agonitzen els focs grecs,  
 illes de l'alba.

I prompte el cel com una enorme pell d'ase,  
 amor, temps obert per les foscúries, fora  
 llavis deserts de tot desig d'obrir cossos.

Nosaltres, embeguts de sol, reis del foscam!

(La teva carn lluny de la meva sang, partió del lloc  
 on visc, suau bandera que s'enlaira al puig del món.)

Braços com gatzolls eixamplant camps de roses  
 enllà del rocam on esbarzers s'incendien  
 sedecs de mar.

(La carn amagatall de serps!)

No sents com brunzen enardits pel foc que els crema?  
 Turment fonedís abans que el llambric badi  
 el crani de les aus que estrangulen el ras;  
 tórtora de neu crivellades per dolços  
 esquinçalls de blau, orfes de les tenebres  
 que s'esquitllen cap als tossals plens de balmes,  
 on van a morir les guineus esgotades  
 d'amors amb la lluna.

Ja el dia s'espenya  
 sobre els homes i s'obre un reialme de llum.  
 Esventeu els ullets de les darreres cendres,  
 la terra té fam!



Per on colguen els llaüts, amor, s'enfugen  
estels amb harmoniosa dansa, i sols resta  
pels camps un enorme penjat, amb butxaques  
plenes de gespa i serpents d'heura fressant-li  
els peus.

Amor: l'albaneix és una immensa  
estança de follets enforcats, tots tibats,  
cercant amb els seus dits el focus esquerp, eixut  
de la terra.

Tens de gebre la mirada,  
i la sang, pasturatge de llaunes, resta  
freda com una torxa deturada allí,  
en la tardor immòbil dels arbres.

Però  
prompte escopiràs el monstre blau, i el somrís  
relliscarà pels teus llavis, principi  
de paraula esmorteïda.

Fuig ara,  
amb l'euga del silenci que no ens atura,  
cap als imperis barrats a les tenebres!

Ompliré el teu cos amb pàl·lids lliris de mar  
per foragitar, lluny de tu, lluny de mi, el drac  
que no vol que enlairem els braços amb força  
per esqueixar aquest boirim que ens entela, amb  
la falç alçada.

Els àngels burxen l'infern amb els seus escarpells  
afinats i sagetes de crua plata,  
quan la mar es fetilla de lilàs, amor,  
i els raïms no són encara de foc.

Ara,  
que em sé empaitat per un esbart de llops, silent,  
m'enfilaré pels camins de la terra  
amb un coltell ocult a les genives, i  
les mans, banderes de freda neu,  
no han de témer l'horitzó que hem d'arrapar;  
amor esvanit en les aures, esparver.

Em trencaré les cames pels teus viaranys  
que em fan brollar brossam a les ferides:  
i tu no em vols sentir, oh gran mare dels astres!

Bruixes, cantant himnes a les magres sines  
de la lluna, volen encendre focs amb els meus  
ossos d'exiliat vora els clars boscams per on  
pujaré les altes sales i espenyaré  
els meus dies dissecats un a un amb gran ritu,  
i no em doldrà haver confós la realitat amb  
el crit de l'espill.

La platja, murmuri de velles fogueres,  
 escumall d'antics faraons captius, llesca  
 el rocam amb les seves dalles oxidades, i  
 em fereixen, amor, les seves ungles enormes,  
 dolça besada a la terra que agonitza.

De sobte hem trobat la tardor aferrada  
 als déus de jade que reben molses als ulls,  
 i s'embullen amb les pluges de setembre,  
 i els préssecs, que semblen les pells dels avis morts  
 a l'últim combat.

Ai, la tardor dintre meu  
 com un verí!

La barca endrapa ones i foc.

Atents, ja surt l'ou de la gallina fosca!

I són freds aquests ventims que fugen del bosc  
 entre corall i peixos.

Calbes escates  
 per al clam, d'horabaixa, a la cambra final.

Vindrà el vaixell mullat de negra mar, crespons  
 al vent, rou de vori als buits dels ulls recremats  
 d'atzur; amor, som la mortalla d'irats déus,  
 les dents de l'alba.

L'assassí degoteja vidres als salzes,  
 glavi marcit de tenebres besant llavis  
 de lluna, colobra aixafada de plata.  
 Vindrà una allau d'àngels escarits, amb punyals  
 ocults a les aixelles, lliris a les mans,  
 a reblir el teu cos de papallones i sang;  
 amor, severs exploradors al meu ventre  
 obert als cels on grallen aus de mercuri.

El meu puny clos, deu del món, cau de fúries australs,  
 s'enlaira, romp núvols, rutes de trens alats,  
 i endevina el teu cos, calent, al fred oreig  
 que esbatana les portes de la ràbia.

Jo soc l'assassí dels carrers de l'alba,  
 vet aquí la meva gran corbella de rou!

I els vents

argollats, que ploren als baguls enormes,  
 atzucac dels ossos, filferro per la pell!

El sol regalima com un cargol mullat  
 pel ventim d'agulles que et lleparà els turmells;  
 amor, pol·len de la llum, llimona de la mar  
 que et rosega sense límit, a tothora,  
 i t'escabella els salzes prenyats d'aigües,  
 et menja els llavis.

11

Nous a la gorja de la tardor, un brunzit  
afogat a les vinyes del dimoni, lluny  
dels navilis que les molses embolcallen.

Amor, són trists els nens amortallats amb neu  
sorgida de les aixetes de l'insomni,  
que tenen a les genives un murmuri  
calent, paraules als ulls, roses de sucre:  
són els nens que tremolen al nostre dintre,  
que voldrien sortir pels meus dits estrellats,  
amb el ressò dels avencs dels meus queixals, i  
esbardellar els faunes aturats al sostre,  
més amunt de la mirada, cabellera  
de pallasso, país dels oriols bojós.  
Ens omplen calaixos gegants de silenci  
aquests follets de la sang!

Amor, faré un niu  
als teus nítols amb la vibra del gran desig!  
No t'afonis, suara, en la terra, és temps de crits  
davant l'esbatanada mar! Mossos als llençols  
picats de vaixells!

12

Claus als avencs dels ulls, broixos de crancs, ara  
que soc feliç i em bullen les roses del cap,

a l'hora en què ens donaran la gran pallissa.  
Esvàstiques a les sines dels núvols, bram  
de l'escanyapobres, com fem, pels murs del plor.

Silent de fam, daga en mà, restaré nu, car  
no són rialles aquestes dents que m'omplen  
les butxaques, amor, curulles de pinyols  
de sal, espellades sanefes d'octubre,  
porta d'hivern oberta als folls sentits del món.

Calls a les mans de batre en sorda nit, cridant  
als déus que dormen a la fosca amb baf de gats:  
sou verdet d'un vell brocal de mar, portella  
de banderes.

Oh les veus dels pous encesos!

No barrareu l'aspre broll de les paraules,  
vosaltres, pits de ferro, granotes de gas  
que heu de morir a punta d'astres miolats  
per ventims que fugen dels boscatges, ungles  
de plata cercant el més bell cos de l'alba.  
Abans de desnudar l'espantall d'argila,  
tomballeu, oh tenebres, esmolant els coltells  
oscats de la nit!

Vull sentir els teus pits sobre la meva pell, amor,  
quan els trens, devora nit, burxen ocells  
sembrats sota el dolç metall dels dies foscos.

Les glasses s'esmorren, aixafat el gran ull  
de l'euga i romput el crani del més bell genet,  
quan la lluna s'esconilla amb fer udol, sang  
als llavis, per entre l'obagor de la mar.

Porta enfora del cadàver que agombolo  
amb ira d'indòmit carnisser, extramurs  
d'aquest ramat d'ossos, el meu cos s'esborrifa  
i espurneja, delirant estel, i cerca  
les sines on s'han deturat les meves mans,  
mort el migdia a cops de llavis mig oberts  
i dents menjant terra, com feres en flames.

Ens hauríem d'haver arrencat aquestes  
dalles dels ulls, aquesta ratera d'hores:

remoc la pols i dibuixo sangoneres  
enllà dels núvols.

# TAULA

Pròleg — Invitació a la poesia <i>voyante</i> de Joan Navarro — 1. <i>Apunt biobibliogràfic</i> — 2. <i>Un tràveling per «Salvatge!» (2014)</i> — 2.1. <i>El primer Joan Navarro (1973-1992)</i> — 2.2. <i>El segon Joan Navarro (1993-2024)</i> — 3. <i>Per què «Salvatge!»?</i> — 4. <i>Conclusió</i> — Per PERE CÍSCAR ... ..	7
--	---

## GRILLS ESMOLEN GANIVETS A TRENC DE POR (1974)

L'avant-propos o el manifest de les taronges ... ..	45
I	
1 [ <i>com un plumall d'atzavares...</i> ] ... ..	46
2 [ <i>al fossar hi havia esquelets de freres...</i> ] ... ..	47
3 [ <i>l'home que d'infants...</i> ] ... ..	47
4 [ <i>renills de cavalls d'algeps...</i> ] ... ..	48
5 [ <i>no vull ser l'heroi...</i> ] ... ..	49
II	
1 [ <i>de vegades voldria.....</i> ] ... ..	49
2 [ <i>el vent agre m'ha dit...</i> ] ... ..	50
3 [ <i>els minuts eren asseguts...</i> ] ... ..	51
4 [ <i>ja no té minuts...</i> ] ... ..	51
III	
1 [ <i>les ones, a la platja...</i> ] ... ..	52
2 [ <i>amb els ulls plens...</i> ] ... ..	53
3 [ <i>el sol dins del cap...</i> ] ... ..	53



4	[ <i>atxes de foc...</i> ] ... ..	54
5	[ <i>fugiu, guilleu...</i> ] ... ..	54
6	[ <i>les fades no van dormir...</i> ] ... ..	55
7	[ <i>llavis com a rastells d'hivern...</i> ] ... ..	55
8	[ <i>plomes de vidre...</i> ] ... ..	56
9	[ <i>palpebres clouen nits...</i> ] ... ..	56
10	[ <i>homes damunt cavalls alats...</i> ] ... ..	57
11	[ <i>escup les músiques...</i> ] ... ..	58
12	[ <i>aleteig de papallones...</i> ] ... ..	58

### L'OU DE LA GALLINA FOSCA (1975)

I		
1	[ <i>Espases al vent.....</i> ] ... ..	63
2	[ <i>Gespes a les palpebres...</i> ] ... ..	64
3	[ <i>I són suaus els teus pits...</i> ] ... ..	65
4	[ <i>Tombes atapeïdes d'estels...</i> ] ... ..	66
5	[ <i>Vindràs d'un país ignot...</i> ] ... ..	67
6	[ <i>I prompte el cel...</i> ] ... ..	68
7	[ <i>Per on colguen els llaüts...</i> ] ... ..	69
8	[ <i>Els àngels burxen l'infern...</i> ] ... ..	70
9	[ <i>La platja, murmuri de velles fogueres</i> ] ... ..	71
10	[ <i>L'assassí degoteja vidres als salzes</i> ] ... ..	72
11	[ <i>Nous a la gorja de la tardor...</i> ] ... ..	73
12	[ <i>Claus als avençs dels ulls...</i> ] ... ..	73
13	[ <i>Vull sentir els teus pits...</i> ] ... ..	75
14	[ <i>Escup el raig...</i> ] ... ..	76
15	[ <i>Atieu rocs de brases...</i> ] ... ..	77
II		
1	[ <i>M'enfujo per les teulades</i> ] ... ..	77
2	[ <i>Al tuc del món...</i> ] ... ..	78
3	[ <i>Jo bato rocs...</i> ] ... ..	78
	Glossari d'acomiadament ... ..	79

## ELS GUANTS DEL FRED (1979/1986)

Pota de gall ... ..	85
PAPER DE VIDRE	
Cruïlla de banderes ... ..	85
La pell del timbal ... ..	86
A rems batent ... ..	86
Nu amb una llavor al puny ... ..	87
El Gall de Foc ... ..	87
A portes de mar ... ..	87
Ferralla de neu ... ..	88
La mort duu vidres als llavis ... ..	88
FALÇÓ AL CALAIX	
Els guants del fred ... ..	89
Soc irat ... ..	89
Malviatge! ... ..	89
En claveguera nit ... ..	90
Tràngol ... ..	90
Ifach, puny de la mar ... ..	90
Cavalls de serp ... ..	91
Fotges d'argila ... ..	91
Els godalls de l'alba ... ..	91
BAF DE PUNYALS	
1 [ <i>A dents de vidre...</i> ] ... ..	92
2 [ <i>Empaito fades...</i> ] ... ..	92
3 [ <i>Pica de mans, gitana!...</i> ] ... ..	92
4 [ <i>Baf de punyals...</i> ] ... ..	93
5 [ <i>S'han boixat les fustes...</i> ] ... ..	93
6 [ <i>Pels fornals de l'horabaixa...</i> ] ... ..	93
7 [ <i>Si obriu les finestres...</i> ] ... ..	93
8 [ <i>Àngels amb crinera de dacs...</i> ] ... ..	94
9 [ <i>Punyal de cranc...</i> ] ... ..	94

## BARDISSA DE FOC (1981)

L'INICI IMPOSSIBLE	
<i>[Començo el camí que Alfa traçà...]</i> .....	97
LLUNA DE TERRA	
I <i>[La tardor s'embosca...]</i> .....	98
II <i>[Gats enfuriats...]</i> .....	100
III <i>[Ja ho sabeu...]</i> .....	100
IV <i>[Traficant de misteris...]</i> .....	101
V <i>[Et vaig coronar...]</i> .....	101
VI <i>[Amor, amor...]</i> .....	101
VII <i>[Les oliveres bramen...]</i> .....	102
VIII <i>[Qui em parla?...]</i> .....	102
ELS ULLS DEL FRED	
I <i>[L'escarceller escondeix...]</i> .....	103
II <i>[Foc al celler...]</i> .....	104
III <i>[Recordes?...]</i> .....	104
IV <i>[Llenceu aquests tigres...]</i> .....	105
V <i>[Aquesta tardor...]</i> .....	105
VI <i>[Aviat arribarà l'àguila...]</i> .....	106
VII <i>[Algú comença la dansa...]</i> .....	106
VIII <i>[I els seus ulls...]</i> .....	106
MUSSOL A LES RUÏNES	
I <i>[I els jardins...]</i> .....	107
II <i>[El sol cremant-se...]</i> .....	108
III <i>[El teatre buit...]</i> .....	109
IV <i>[Solitud a les masmorres...]</i> .....	109
V <i>[Passo la nit desvetllat...]</i> .....	110
VI <i>[Saps, per les nits...]</i> .....	110
VII <i>[La ciutat és un esquelet...]</i> .....	110
VIII <i>[Sento com tibes l'arc...]</i> .....	111
CAMP DE LES AIGÜES	
I <i>[La mar fremirà...]</i> .....	111
II <i>[El cel com un espill...]</i> .....	112

III [El tren vola...]	112
IV [L'hivern...]	113
V [Aparegues enmig de la cambra...]	113
VI [Paisatge de neu...]	113
VII [Vaig fugitiu...]	114
VIII [El meu cos...]	114

EPÍLEG

[Farsa del discurs...]	115
Fragment d'endreces	115

LA PAÛRA DELS CRANCS (1986)

Auri sacra fames!	119
-------------------	-----

VAIXELL DE FOLLS

1 [Ara que el sol...]	119
2 [La gallina al cimal...]	120
3 [Ens han donat uns mots inhàbils...]	121
4 [Em llevaré aviat...]	122
Moira	122

COLTELL AL CAP

I [Dolor del discurs...]	124
II [Heus aquí el senyal...]	125
III [Tanques els ulls...]	126
IV [Poso pedres...]	127

ARQUEOLOGIA DEL SABER

[Isaac, Isaac...]	127
[Les aus del paradís...]	128
[I l'enyor de la teva petita pàtria...]	128
[Oh Senyora dels lleopards...]	129
[Moriràs per amor...]	129
[Mireu el bell mort!...]	130
La paraula no és l'esser	130

SALVATGE! (1992)

Portal .....	133
SALVATGE!	
I [ <i>Ara pugem tots la muntanya...</i> ] .....	134
II [ <i>I la vida és bella...</i> ] .....	137
III [ <i>Immenses boles de gel...</i> ] .....	140
IV [ <i>La nostra sang...</i> ] .....	143

MAGRANA (2004)

MAGRANA	
Der Untergang der Titanic .....	149
Codonyat d'ambre .....	150
En el fons dels mots .....	151
Huracà tornassolat de les planícies .....	152
Cartografies del so .....	153
Mentre arribes .....	154
Jeder Mensch ein Künstler .....	155
Al moll de la paraula .....	156
La saba i el fang .....	157
Les acrobàcies de l'atzar .....	158
Cabrioles de daus .....	159
Huttenstraße .....	160
On, les places assolellades? .....	161
Virginia Stephen .....	162
Omphalos .....	163
Magatzem d'estels .....	164
Cosmètica .....	165
Aquest és el poema del retorn .....	166
Memòria de peix .....	167
Lodi .....	168
Crisantems blancs .....	169
Vine .....	170
Ací fou la batalla .....	171
Pintura .....	172
Inventari .....	173

DÍPTIC	
I [ <i>Caure dins de l'ullal...</i> ] .....	174
II [ <i>La llum s'incendia...</i> ] .....	174
COM UN LLAMP	
Com un llamp .....	175
CÀNTIR DE LLUM	
El bes del bes .....	180
Cotlliure .....	181
Oració vèdica .....	182
Mantra .....	182
Collaret .....	183
Àngelus .....	183
Ceret .....	184
Aurora .....	184
Epifania .....	185
Himne .....	185
Missatge .....	186
Trànsit .....	186
Out of time .....	187
Riu i delta .....	187
Druida .....	188
Gedächtnis .....	188
DISPERSA	
La llum .....	189
Allee der Kosmonauten .....	190
Misteri de la foscor .....	191
El cel .....	192
Valltorta .....	192
Mireu aquests senyals! .....	193
Notes .....	194

ATLAS — CORRESPONDÈNCIA 2005-2007 (2008)

<i>[Aquests rastres...]</i> ... ..	207
<i>[Fres de la llum...]</i> ... ..	207
<i>[Crema el temps...]</i> ... ..	207
<i>[D'on ve aquesta música?...] ... ..</i>	208
<i>[La darrera ullada sobre el món...]</i> ... ..	208
<i>[L'arena de les llàgrimes...]</i> ... ..	208
<i>[D'aquesta duna...]</i> ... ..	209
<i>[De l'estuari de l'ànima...]</i> ... ..	209
<i>[Limfa del capvespre...]</i> ... ..	209
<i>[Seda i sutja...]</i> ... ..	210
<i>[Enrenou d'ocells...]</i> ... ..	210
<i>[Tornar al cos dels cossos...]</i> ... ..	210
<i>[La gran onada de l'instant...]</i> ... ..	211
<i>[Blanques cendres de la paraula...]</i> ... ..	211
<i>[És la llum que tomba...]</i> ... ..	211
<i>[Desglaç de la xifra...]</i> ... ..	212
<i>[La calma de les bèsties...]</i> ... ..	212
<i>[Geometria de l'aire...]</i> ... ..	212
<i>[Desfer la sendera...]</i> ... ..	213
<i>[L'areny dels noms...]</i> ... ..	213
<i>[La flama sagrada...]</i> ... ..	213
<i>[Fugir del món...]</i> ... ..	214
<i>[La copa del bosc...]</i> ... ..	214
<i>[M'endinse en la nit callada...]</i> ... ..	214
<i>[En la fesa de la paraula...]</i> ... ..	215
<i>[Paratges diàfans...]</i> ... ..	215
<i>[És ara que brilla la destralt...]</i> ... ..	215
<i>[L'ull i la mà i la nuesa...]</i> ... ..	216
<i>[Dins del magma el punt...]</i> ... ..	216
<i>[Un cau d'eternitat...]</i> ... ..	216
<i>[Signe entre els signes...]</i> ... ..	217
<i>[Vora els aiguamolls del vespre...]</i> ... ..	217
<i>[Ací sojorna la beina...]</i> ... ..	217
<i>[Com neu balmada...]</i> ... ..	218
<i>[Mireu els passos freds de l'isard...]</i> ... ..	218
<i>[Un borrall de llum entre les balques...]</i> ... ..	218

<i>[Habitar la corpenta dels noms...]</i> ... ..	219
<i>[Escolta la cadència de l'alfabet fecund...]</i> ... ..	219
<i>[De quina impetuosa devastació...]</i> ... ..	219
<i>[L'espill del càvec...]</i> ... ..	220
<i>[Aquesta quietud després del vendaval...]</i> ... ..	220
<i>[Res no traspasa la balma dels mots...]</i> ... ..	220
<i>[Travessar els llacs nocturns...]</i> ... ..	221
<i>[Damunt les roques...]</i> ... ..	221
<i>[Fixa't en la remor de les partícules...]</i> ... ..	221
<i>[En el principi fou l'hort solar...]</i> ... ..	222

### A DESLLOC (2010)

Imaginar un llenguatge ... ..	225
-------------------------------	-----

#### STERNENFALL

1 <i>[Darrere el dolor...]</i> ... ..	227
2 <i>[Fons i abisme...]</i> ... ..	228
3 <i>[Contemples la infinitud...]</i> ... ..	228
4 <i>[Els sediments de l'aire...]</i> ... ..	228
5 <i>[Ara soc puny de conquilles...]</i> ... ..	229
6 <i>[Cabdellar-se...]</i> ... ..	229
7 <i>[Les llavors del sol...]</i> ... ..	229
Els vèrtexs de la O ... ..	230
Celistre ... ..	231

#### MAGRANA DE PAESTUM

1 <i>[La peresa de l'ull...]</i> ... ..	237
2 <i>[Segments de raquis...]</i> ... ..	237
3 <i>[De vidre la neu llunyana...]</i> ... ..	238
4 <i>[El parany...]</i> ... ..	238
5 <i>[Ets ara el que ja no ets...]</i> ... ..	238
6 <i>[Tova de mur circular...]</i> ... ..	239
7 <i>[Llavors de llinosa...]</i> ... ..	239
8 <i>[Recolzat contra els confins...]</i> ... ..	240
9 <i>[La hivernada de l'ésser...]</i> ... ..	240
10 <i>[Els camins de la por...]</i> ... ..	241



BAIA I CABDELL

1	[ <i>Silvestre fúria de la llum...</i> ]	241
2	[ <i>La forma lenta del fred...</i> ]	242
3	[ <i>Mudar i ser un cercle de rastres...</i> ]	242
4	[ <i>Com una eruga sil·làbica...</i> ]	242
5	[ <i>Vernís per a la fusta...</i> ]	243
6	[ <i>La superfície untosa dels pigments...</i> ]	243
7	[ <i>Darrere del pensament...</i> ]	243
8	[ <i>Baia i cabdell...</i> ]	244

BWV 988

0	[ <i>Els peus nus...</i> ]	245
1	[ <i>Fuig el riu per retrobar-se...</i> ]	245
2	[ <i>Solc de rial...</i> ]	245
3	[ <i>Arribes arremolinant-te...</i> ]	246
4	[ <i>Les motlures zenitals...</i> ]	246
5	[ <i>Cap a nosaltres...</i> ]	246
6	[ <i>Com una petita música...</i> ]	247
7	[ <i>Una cambra blanca...</i> ]	247
8	[ <i>Les corredisses dels tèrmits...</i> ]	247
9	[ <i>Mireu com s'omplin...</i> ]	248
10	[ <i>Sobre el marbre...</i> ]	248
11	[ <i>Desgranar l'aigua dels somnis...</i> ]	248
12	[ <i>Amb tremp d'ou i or...</i> ]	249
13	[ <i>Gira la veu de l'aire...</i> ]	249
14	[ <i>Com si fugires...</i> ]	249
15	[ <i>Lentament desgranés l'alfabet...</i> ]	250
16	[ <i>Veure el límit...</i> ]	250
17	[ <i>Sota l'esdevenir...</i> ]	250
18	[ <i>Amb lent moviment circular...</i> ]	251
19	[ <i>Parany i talismà...</i> ]	251
20	[ <i>A la velocitat de l'ull...</i> ]	251
21	[ <i>On va l'alé?...]</i>	252
22	[ <i>Caure dins del temps...</i> ]	252
23	[ <i>Ingràvida t'alces...</i> ]	252
24	[ <i>No és un esborrall de llum...</i> ]	253
25	[ <i>Tomba el dia...</i> ]	253
26	[ <i>L'ordre del moviment...</i> ]	253

27	[Una marca de pedra...]	254
28	[Oblida l'ombra del cos...]	254
29	[Els peus freds...]	255
30	[La casa del bosc...]	255
	Les urnes de l'aire	255

#### ARXIPÈLAG

1	[Sang i resina...]	257
2	[Terreny clivellat...]	257
3	[Els mapes de les terres de la nit...]	257
4	[L'ham i la seda de l'aire...]	257
5	[S'han solidificat els líquids...]	258
6	[El silenci de les veles desplegades...]	258
7	[L'escriptura dels camps a l'hivern...]	258
8	[El ritme de l'eco...]	259
9	[L'espant de l'àngel...]	259
10	[Les deixalles de l'aire...]	259
11	[El que ara veus...]	260
	Notes	260

#### GRAFIES · INCISIONS (2010)

	Incisions	265
1	[Sediments...]	268
2	[Sota les fulles...]	268
3	[Encelar-se...]	268
4	[Parets de pedra seca...]	269
5	[Soc la mirada...]	269
6	[Pedregar despentinat...]	269
7	[Pètal de siscall...]	270
8	[Aquell fred...]	270
9	[Han trencat el pa de terra...]	270
10	[Aquest ritual de l'empelt...]	271
11	[Volta de nit...]	271
12	[Has escrit el teu nom...]	271
13	[Abans que l'insecte...]	272
14	[S'estrenyia el temps i s'eixamplava...]	272
15	[Lent...]	272

16	[A punta seca...]	273
17	[Estés damunt les pedres...]	273

O: LLIBRE D'HORES (2014)

00	[Després de la paraula tot fou paraula...]	277
0	[De llum...]	279
1	[Un clap de terra...]	279
2	[Persistir com la molsa...]	279
3	[El lloc del pensament...]	280
4	[No és que flamege la vinya...]	280
5	[Amb les mans temptes els líquens...]	280
6	[Has arrelat en les membranes humides...]	281
7	[Som el lloc...]	281
8	[Un arbre...]	281
9	[Han fugit els ocells...]	282
10	[Els ulls oberts de l'ídol...]	282
11	[Així la neu que s'esllavissa...]	282
12	[El cim...]	283
13	[No va ser mortal la ferida...]	283
14	[El dacsar i les xifres callades...]	283
15	[I és ara que l'or de l'aire...]	284
16	[Quin silenci aquest de l'espai suspés!...]	284
17	[Abandonar-se en el trànsit...]	284
18	[A mitja respiració...]	285
19	[Un foc blanc entre la solana i l'ombra...]	285
20	[Des del cel, no teníem records...]	285
21	[Escolta els esclops damunt l'herbei...]	286
22	[El curs del poema...]	286
23	[Calla el cos...]	286
24	[Veure i contemplar la mirada...]	287
25	[I eren estranyes les formes del desig...]	287
26	[La bellesa de l'horror...]	287
27	[Del somni arriba aquesta llum...]	288
28	[En cercle...]	288
29	[L'òrbita despullada de la mirada...]	288
30	[Donar l'ésser al jardí...]	289
31	[Sense cap paraula...]	289

32	[ <i>Marcar el rumb del dolor...</i> ]	289
33	[ <i>Tornar enrere...</i> ]	290
34	[ <i>Stabat mater...</i> ]	290
35	[ <i>Traçar les ombres transparents...</i> ]	290
36	[ <i>Un eixam de pètals aquest...</i> ]	291
37	[ <i>L'ou. La neu...</i> ]	291
38	[ <i>De lluny ve el camí...</i> ]	291
39	[ <i>Com anomenar les superfícies del poema?...</i> ]	292
40	[ <i>Així com una oració profunda...</i> ]	292
41	[ <i>Aquest és l'espai del somni...</i> ]	292
42	[ <i>Tants d'arbres grisos...</i> ]	293
43	[ <i>Un misteri aquest indret...</i> ]	293
44	[ <i>Ploriqueges l'absència en la fosca...</i> ]	294
45	[ <i>Porta, barca, mans...</i> ]	294
46	[ <i>Tota la superfície del somni...</i> ]	294
47	[ <i>Quina música bressava el planeta?...</i> ]	295
48	[ <i>L'àmbit de la llavor negra...</i> ]	295
49	[ <i>Diguem-ne tarquim...</i> ]	295
50	[ <i>Dormen en el seu insomni...</i> ]	296
51	[ <i>I la boca del riu...</i> ]	296
52	[ <i>Anotes al quadern la inquietud dels pigments</i> ]	297
53	[ <i>Tancar el paisatge, delimitar-lo...</i> ]	297
54	[ <i>Pintes els líquids oscil·lants del dolor...</i> ]	297
55	[ <i>El lloc del temps...</i> ]	298
56	[ <i>En el curs del temps...</i> ]	298
57	[ <i>Escris les arrels...</i> ]	298
58	[ <i>L'ombra del cos...</i> ]	299
59	[ <i>Potser és un incendi...</i> ]	299
60	[ <i>Darrere els cortinatges...</i> ]	300
61	[ <i>Ara em mostres els materials del temps...</i> ]	300
62	[ <i>Penses la lenta tornada a casa...</i> ]	300
63	[ <i>L'eco del gos i l'hora blava...</i> ]	301
64	[ <i>Cap moviment...</i> ]	301
65	[ <i>Aquest és el lloc dels llocs...</i> ]	302
	Notes	302

## EL PLOM DE L'HAM (2014)

El plom de l'ham .....	307
 QUADERN DISPERS	
Hölderlin .....	310
I [ <i>Des del fons...</i> ] .....	310
II [ <i>Com un astre roig...</i> ] .....	310
III [ <i>Enllà de la mirada...</i> ] .....	311
IV [ <i>A l'hora foscant...</i> ] .....	311
Geografies del silenci .....	312
I [ <i>Hi ha el silenci enllà de les riberes...</i> ] .....	312
II [ <i>Hi ha el silenci d'Ulisses i de Silesius...</i> ] .....	312
Matèria obscura .....	313
La casa del cant .....	314
Frida Kahlo .....	315
El cercle blau .....	315
El llamp en la frontera .....	315
Casa sense vidres .....	317
Boca d'arpa .....	318
Æminium .....	320
Entre les ruïnes del pensament, l'arc de vidre blau .....	321
 LÍQUENS	
Àgreda .....	324
Celestografia .....	325
El cos de l'ombra .....	325
Tornar a la pintura .....	326
 NEU I VIATGE	
Escull .....	327
I [ <i>Com si cec...</i> ] .....	327
II [ <i>Els moviments del nadador...</i> ] .....	328
III [ <i>L'obscura tristesa de la por...</i> ] .....	328
Dive for dreams .....	329
I [ <i>Dins del somni...</i> ] .....	330
II [ <i>El meu únic desig...</i> ] .....	330
III [ <i>I soc tu a contracor...</i> ] .....	331

Les hores petites ... ..	331
I [ <i>El temps cru...</i> ] ... ..	331
II [ <i>Te'n recordes...</i> ] ... ..	332
Orient ... ..	332
Neu i viatge ... ..	333
I [ <i>El dolor...</i> ] ... ..	333
II [ <i>Llaurar el buit d'aquesta terra...</i> ] ... ..	334
Blanc ... ..	334
Pirèxia ... ..	335
On la llum: ... ..	336
El temps extenuat ... ..	337

#### LLUM CINABRI | CALMA TECTÒNICA (2015)

1 [ <i>El temps i la intempèrie...</i> ] ... ..	341
2 [ <i>El conhort...</i> ] ... ..	341
3 [ <i>I és ara...</i> ] ... ..	342
4 [ <i>L'or efímer de l'escena...</i> ] ... ..	343
5 [ <i>Ara t'endinses en la tectònica de l'ànima...</i> ] ... ..	344
6 [ <i>Una superfície àrida...</i> ] ... ..	345
7 [ <i>La mansuetud dels estels...</i> ] ... ..	345
8 [ <i>Sostenir la mirada de l'ombra...</i> ] ... ..	346
9 [ <i>Aquest petit silenci de les coses...</i> ] ... ..	347
10 [ <i>Quant dura l'ombra?...</i> ] ... ..	348
11 [ <i>A la vora del poema...</i> ] ... ..	348

#### LA NIT TRANSEÛNT (2019)

Extraviats al bosc dels signes ... ..	353
I	
Stolpersteine ... ..	357
La nit transeünt ... ..	359
La lentitud ... ..	359
Isaac ... ..	360
En apnea ... ..	361
La cabana furiosa ... ..	362

Colobra ... ..	362
L'escala inhòspita ... ..	363
En trànsit ... ..	364
Terra nocturna ... ..	365
Paul ... ..	365
II	
Cap a dalt ... ..	366
Un cos d'imatges ... ..	368
La llum i la fenedura ... ..	368
A l'entrellum ... ..	369
Foscó boreal ... ..	370
L'abisme ... ..	371
El clot ... ..	372
Els mots i les coses ... ..	372
L'espai dels líquens ... ..	373
Darwin ... ..	374
Què veieu? ... ..	375
III	
Fronteres ... ..	376
Σαγουντον ... ..	377
Orte ... ..	378
Europa ... ..	379
Tot esperant el gas lacrimogen ... ..	379
Mac ... ..	380
El somni del bosc ... ..	381
Poema ... ..	382
Hammershøi ... ..	383
Envestida d'estels ... ..	383
Lliri de neu ... ..	384
IV	
Im Lauf der Zeit ... ..	385
Donzell i ruda ... ..	387
La terra ingràvida ... ..	387
Tràveling ... ..	388
Camí de Leipzig ... ..	389

Lightning over water ... ..	390
Landschaft ... ..	391
Resina ... ..	391
Bachmann ... ..	392
Latituds ... ..	393
Cal·ligrafia del fred ... ..	394

### LÍQUENS (2023)

1 [El peu. Els camins...]	397
2 [Baixar des del fred de les altes terres...]	398
3 [La llum permanent...]	399
4 [Els ossos del vol, diràs...]	400
5 [Els bacteris i els túnels de la vida...]	401
6 [Heus ací la topografia de l'ànima...]	402
7 [L'espai del buit...]	403
8 [Hauríem de seguir la trajectòria de la veu...]	404
9 [Mireu aquestes platges de ningú...]	405
10 [El buit de la càpsula...]	406
11 [Abans del llamp...]	407
12 [Dir el trànsit...]	408
13 [La imatge de l'ombra...]	409
14 [Una manera de ser en el món, diràs...]	410
15 [Rellegir l'ull...]	411
16 [I l'estranyesa davant l'incendi del bosc...]	412
17 [Res...]	413
18 [Un temps estrany, aquest...]	414
19 [Un tassó d'oli i aigua...]	415
20 [El cercle del somni i la ràbia...]	416
21 [Com tu, Lenz...]	417
22 [Llaurar el gebre, Paul...]	418
23 [Una fagonada...]	419
24 [Hi ha el pou...]	420
25 [És l'alba que es multiplica lenta...]	421
26 [Podria dir verd maragda submarí...]	422
27 [Abelles i formigues...]	423
28 [Com descalçar les hores?...]	424



29 [La barca...] ... ..	425
30 [Hem pujat a les terres altes dels confins...] ... ..	246
31 [Traginar el fred i l'or de la memòria...] ... ..	427

## LLINDAR DE TURBULENCIA & CO.

Portella ... ..	431
Maternitat ... ..	432
Lull que ens parla ... ..	433
Petit tractat de la llum ... ..	435
L'entretemps perdut ... ..	436
Els minotaures del cor ... ..	437
Llindar de turbulència ... ..	439
Tot és Plató  Tot és plató ... ..	444
Extrema llum: La caixa negra ... ..	447
Pàtria volàtil ... ..	450
Febrer. Una vall fonda ... ..	451
El pol de l'estiu ... ..	455
L'acròbata i les espases ... ..	458
l'anit de les nits, ai! ... ..	461
Glaç ... ..	462
Black-drop ... ..	466
Cendra de la planícia ... ..	469
Del silenci ... ..	471
Amb els peus nus dels dies nous ... ..	474
Alcohols: La neu és la mar ... ..	478
(Els guanys de les pèrdues) ... ..	479
Vermell, blau, groc ... ..	481
Huis clos ... ..	483
Ich bin der Regen ... ..	484
Ich nehm' den Schmerz von dir ... ..	488
Epíleg — Imaginar un llenguatge, instaurar un món: El cosmos poètic de Joan Navarro — Per JORDI MARRUGAT ... ..	493
Bibliografia ... ..	525